

PŘÍHODA O PANU TRÁVNÍČKU KEŘOVÉM

Inu, pan Trávníček Keřový byl takový Brit... No, se zrzavým knírem, který byl obrovský, převeliký, monstrózní, obří a jak říkají Britové, vskutku BIG. Okolo svého štíhlého těla, které si u sousedů vysloužilo přezdívku sirka, měl ovinutý pás se všemi různými srpy, nůžkami a nožíky, protože jak říkal: „Žádná tráva nesmí být tak strašně mučena, jako když přes ni přejedeš sekačkou.“ Jeho dlouhé nohy se záplatovanými kalhoty vypadaly jako dvě obrovské chůdy. Jeho ruce byly jako dvě dlouhé větve, co pečlivě ošetřovali, zalévali, sekali, narovnávali, hnojili a pročešávali.

Tak on se teda tak jednou dělá se svojí zahrádkou, tak zvaně anglickou, má srp délky třináct centimetrů a délky dva centimetry a pět milimetrů a jemně stíná hlavičky stébel. On je pan Trávníček taková jemná a bezelstná bytost, co se týče trávy. On když slyšel o bitvě na Bílé hoře, tak se rozplakal.

Člověk by si řekl, že to je kvůli všem těm duším, co tam byly zastřelené, ale on netruchlí kvůli tomu. Ten truchlí kvůli vší té trávě, co tam byla pošlapaná. Jednou jeho žena řekla své kamarádce: „Ty, Máňo, on kdyby slyšel o překopání toho golfového hřiště na lom, tak on by tři dny, tři noci a jedno odpoledne ležel v posteli a z toho by ty dva dny a dvě noci probrečel.“

Tak on teda takhle se dělá s tou trávou a najednou mu v jeho kapse plné plevele zadrnčí telefon. Tak on ho teda vytáhne a zapne obrazovku a na ní vidí podsaditého pána se světle zeleným obličejem a ten pán na něj rychle vychrlí, že prý byl pozván na mezinárodní konferenci trávníkářů. Tak on teda si sbalí věci, ale potom si uvědomí, že vlastně nemá žádné opečovatele trávníku! Tak rychle napíše do novin inzerát a jede pryč.

A jeho žena, kterou pověřil, poposlánil a zavázal, ať přijme jen lidi, kteří mají minimálně 31 let praxe, přijala hned první tři brigádníky, co přišli. Byli to tři šestnáctiletí kluci, jmenovali se Miloš, Sládek a Radek.... Nebo to byl Tomas, Huffner a Šimon... Dejme tomu, že ano. Tak ona jim teda zaplatí předem stodvacettři korun, čtyři pence a dva knoflíky a oni se do toho pustí. Pan Tráva Poloraich by to nazval zřejmě jako trávo-teror.

Tomas nastartuje velkou červenou sekačku, která se rozehrmí, rozdují, rozvrčí, rozfouká a rozprdí a začne jí tlačit. Ta seká nerovnoměrně! Jedno stéblo mělo deset, druhé dva centimetry. K tomu kostnatý Huffner vezme kosu a trávu seká až k hlíně a k tomu do toho Šimon sype přímo kilogramy chemikálii. A takhle to bylo každý den a každý den dostali svých stodvacettři korun, čtyři pence a dva knoflíky, dokud čtyřicátý den nepřišel i s výbornou náladou pan Trávníček.

Ale když uviděl tu zubatou a částmi úplně holou zahradu tak vyhrkl, vykřikl, vyjekl, vybafnul a spadnul v bezvědomí na zem. Tak ho musí patnáct minut jeho žena omývat, a když se probudí, tak hned vezme svůj největší srp a žene je s tváří tak červenou, že skoro modrou. Tak je žene třináct hodin, dvě minuty a dvanáct sekund, honí je, až je všechny pochyťá.

Potom je ten pán Trávníček usadí do židlí a čtyři roky, dva měsíce, jeden týden a šest dnů je vyučuje, jak pečovat o trávu. Nu a vidíte, dnes jsou z nich profesorové trav!